ROZLETY

Jarné ROZLETY

Základná škola A. Sládkoviča Sliač
Školský rok 2019/2020

OBSAH

Úvod 3
Svet naopak 4
Poézia 5
Próza 39

Úvod

Obdobie tohtoročnej jari je pre všetkých ľudí na Zemi veľmi smutné a komplikované. Veľa sa zmenilo, niečomu nerozumieme, nič nezmôžeme. Napriek dlhému domácemu väzeniu, ktoré blíži hlavne deťom, žiaci našej školy dokázali vo svojich literárnych prácach potešiť jarnou sviežosťou básní aj poukázať na nepríjemnú zmenu našej planéty. V ich tvorbe nájdete zaujímavé pohľady na svet, originálny jazyk plný nápaditých umeleckých prostriedkov.

Časopis **Jarné ROZLETY** obsahuje umelecké práce šikovných žiakov našej školy, ktorí sa zapojili do celoškolskej súťaže **SOM DOMA KREATÍVNY.** Zadané témy **Stav Zeme** a **Svet naopak** oživila a rozjasnila jarná tematika. V časopise sú uverejnené všetky vytvorené práce a tie ocenené sú zvýraznené červenou farbou.

Titulnú stranu časopisu nám venovala naša bývalá žiačka Dominika Michaláková, ktorej umelecké práce vytvorené počítačovou grafikou boli v školskom roku 2012/2013 ocenené na medzinárodnej súťaži Pod modrou oblohou.

Aj keď je doba momentálne nepriaznivo naklonená nám všetkým, veríme, že práce Vašich detí Vás zaujmú, potešia a odľahčia strach a obavy.

Mgr. Katarína Krutá

Autorka titulnej strany:
Dominika Michaláková, bývalá žiačka našej školy

Svet naopak

Poézia

Žijem v zvláštnej dobe...

Žijem vo zvláštnej dobe
na zvláštnej Zemi.
Na Zemi, kde už ani slnko
nesvieti tak ako kedysi.
Žijem v dobe,
kde ľudom v hlavách tikajú pomyselné hodiny.
Tik-tak-tik-tak. Rýchlo!
Naše životy zrýchlené.
Ďalej sa zamýšľam,
Kde si v tom celom ty?

Žijem v zvláštnej dobe.
Na zvláštnej Zemi.
Obchody zavreté.
Ľudia, čo majú predsudky.
Metrové odstupy.
Nekýchaj! Nekašli! Kašli na to...
Schovajme sa za múry.
A v tichu seba hľadajme.
V búrke plnej chaosu
bezmocne ďalej tápajme.

Žijem v zvláštnej dobe.
Na zvláštnej Zemi.
V dobe, čo nám zakrýva úsmev
za predraženým kusom látky.
Cítim sa ako v nemocničnej chodbe,
keď prechádzam sa po Sliači.
No toto stále nestačí!
Kto to všetko potlačí?
Keď tvojich blízkych to tvrdo poznačí?
No kto?

Doktor? Sestra?
Ochrancovia nás všetkých,
čo v talianskych uličkách
pomáhajú bezvládnym
utiecť pred tým všetkým.
Skúsme im to uľahčiť.
Je to v našich silách.
Chcem vám tým len naznačiť,
že krv vo vašich žilách
nie je len stála samozrejmosť.

Stále žijem v zvláštnej dobe.
Na zvláštnej Zemi.
No niečo na nej je iné.
Na Zemi, ktorá už nezniesla
všetku tú ľudskú rýchlosť.
Stratili sme v nej zmysel.
Význam tejto pauzy.
Skúsme zastaviť.
Modliť sa.
Vážiť si rodiny po boku.
Im sa chváľme svojím úsmevom.
Vážme si ich prítomnosť.

Skúsme len.
Byť.
Existovať.
Pre toho jediného.
A pre seba.

Rebeca Valverde Katrenčíková, 9.A

Stav Zeme

Náš svet sa stal zrazu neistý,
Neviem, kto nám všetko, na čo sme boli zvyknutí, zaistí.
Náš svet, ako sme ho poznali, zastal.
A už nebude takým, akým si ho poznal.

Všetci sme prepojení obyvatelia jednej Zemi.
A preto, ak má problém jeden -
má problém celý svet –
lebo niet takej krajiny, kde korony víru niet.

Náš svet nám ukázal, akí sme ľahko zraniteľní
a ako rýchlo je svet konzumu pominuteľný.
Náš svet nám dáva druhú šancu,
aby sme našli v sebe ochrancu.

Život ochraňovať potrebujeme,
inak všetci vymrieme.
Náš svet nám dáva šancu na reparát,
premýšľať nad tým, čo má život rád.

Ivan Georgiev, 9.A

Správa o našej Zemi

Naša Zem je malá guľa,
tíško vesmírom sa gúľa.

Malá modrá planéta
v žiari Slnka odetá.

Obklopená vrstvou vzduchu,
spôsobí aj dosť rozruchu.

Žijú na nej ľudia aj zvieratá,
žirafy a slony, chlapci i dievčatá.

Malá je a guľatá.
Kto jej diery zapláta?

Tie, čo vznikli vinou ľudí,
dymom, čo z komínov sa valí.

Vymierajú pralesy.
Čistá voda, kdeže si?

Vzduch je zase plný dymu..
Zabránime tomu spolu?

Máme radi našu Zem.
Chráňme ju! Už to viem.

David Barta 9.A

Matka ZEM

Naša Zem je náš domov,
rieky, moria, plná stromov.

Trošku inak je to dnes,
veľa plastu, horí les.

Ako sa máš, planéta?
Si len ľudská maketa?

Toľko lásky si nám dala,
ničíme ťa, si sa nehnevala.

No teraz už len roníš slzy,
nás to ale veľmi mrzí.

Ak nám znovu odpustíš
a dáš nám šancu ďalšiu,

určite sa polepšíme
a tvár budeš mať krajšiu.

Nikola Kosturjaková 9.A

Zemička

Naša dobrá Zemička

stará sa o nás ako mamička.

Malá je a guľatá,

kto jej diery zapláta?

Mnohé vznikli vinnou ľudí.

Z tovární až k nám to čmudí.

Vzduch je stále plný smogu,

ako zabránime tomu ?

Rieky spolu ničíme,

hod odpadkami cvičíme.

V rybníku, kde žili rybky,

plávajú dnes igelitky.

Naša dobrá Zemička

Stará sa o nás ako mamička.

Máme ju radi?

Chráňme si ju, to vám radím.

Michal Pálka, 9.A

Zemička naša krásna, milovaná

Zemička naša krásna, milovaná,
na jar vyzeráš byť ako maľovaná.
Staráš sa o nás dobre,
ďakujú ti za to dokonca aj bobre.
No my ťa, zemička naša, ničíme
a zároveň pomoc od teba kričíme.
Je mi to ľúto vidieť ťa trpieť,
radšej by som ťa chcel vidieť letieť.
Prepáč za všetkých nás.
Dúfam, že nezničíme tvoj hlas.

Martin Peták, 9.A

JAR

Zima nám už odišla,
jar znovu po roku prišla.
Príroda sa zobúdza,
všetko krásne kvitne.

Keď sa pozriem na lúku,
to je krása! poviem úprimne.
Cítim vôňu pokosenej trávy,
spomedzi nej vykúkajú hlavy.

Sú to kvietky s pestrými farbami,
jeden si jemne odtrhnem prstami.
Je to púpava, ale už nie je žltá,
zafúkal vetrík a zostala som mrzutá.

Už to nebol krásny kvietok,
ale len dutá stonka,
možno to niekomu
prinieslo šťastie tam vonka.

Alexandra Kapustová, 8.B

Svet naopak

Nonsens

Všetko dnes vraj bolo tak
Že všetko bolo naopak
Všetky domy prevrátili
A postele vyhodili.
Za psami behali mačky
Boli tam veľké naháňačky
Keď už bola polnoc
Slnko malo veľkú moc
Na druhy deň ráno
Padal dážď zo smotany áno
Išli sme cez sliačske kúpele v lete
A oni boli jediné na svete...

Mikhailo Nakonechnyi, 5.A

SVET NAOPAK

Predstavte si, že Zem sa opačne točí
a ľudia sa cítia ako na kolotoči.
Závažia nosia na nohách, aby nelietali,
lebo gravitácia urobila čáry-máry.

Slnko všetko počas noci hreje
a mesiac sa cez deň na nás smeje.
Vysoké nebo má farbu zelenú,
tráva láka na farbu modravú.

V Afrike je zrazu chlad a zima,
Antarktída má horúce a suché letá.
Dažďové pralesy tajgy a tundry pokryli,
púšte sa bielym snehom zahalili.

Prasiatka sú jak lane štíhle a obratné,
zajace sú ako slony veľké a mohutné.
Mačky psov naháňajú a štekajú,
levy sa pred gazelami ukrývajú.

Jablká sú fialové a majú citrónové jadierka,
banány zas dužinu a farbu ako mandarínka.
Úrodu zberáme v zime a v lete Zem odpočíva,
tak toto teda nie, snáď sa mi len sníva.

Mám svet rada taký, aký je
a pokora všetko zmyje.

Larisa Mikušková, 5.A

Nonsens básnička

Svet naopak by bol,
keby vládcu niekto kopol.
Keby atléti vo vode bežali
a učitelia namiesto úloh cukríky dávali.

A keby lekári alkoholom liečili,
a zubári namiesto plomb kazy dávali.
Na jabloni by mrkvy rástli
a na pastvinách sa psy pásli.

Po lese by ryby chodili,
a medvede ľudí objímali.
Je to zaujímavá predstava.
Ešteže to tak svet nedáva.

Marek Homola 5.A

Svet naopak

Zákaz chodiť do školy,
to mi nie je po vôli.
Sedím doma, premýšľam,
ako sa v tom vyznať mám?

Ani von sa nesmiem hrať,
s kamarátmi pobehať.
Dám si rúško, pozriem von,
každý sedí za plotom.

Futbalová lopta plače,
Kedy do mňa kopneš zase?
Neplač, lopta, príde čas,
keď sa všetci stretnú zas.

Jakub Bombala, 5.A

Veľká noc

Na jar kvietky napučia,
kuriatka sa narodia.
Vtáčiky si čvirikajú,
srnky po lese behajú.

Veľká noc už prišla,
chlapci, tí sa tešia.
Vyrábajú korbáče,
dievča, to sa naskáče.

Keď ich však už oblievajú,
rýchlo sa aj poskrývajú.
Chlapci s oblievaním skončia,
dievčatá im vajíčka do košíčka vložia.

Veľká noc sa stíšila,
mamka sa potešila.

Eliška Martinčíková, 5.A

Korona báseň

Korona prišla náhle
Teraz doma sedíme stále

Nemôžeme len tak chodiť von
Tvár sa nám skrýva pod rúškom

S kamarátmi sa vidieť len cez videočet
Smieme si napísať iba pár krátkych viet

Objať sa, tľapnúť si môžeme len cez monitor
náš úsmev a smiech zaveje len vietor

Síce sa vidíme, ale predsa nie sme spolu
keď sa toto skončí, všetci pôjdeme na colu

Dorotka Bačková, 5.A

Svet naopak

Prečo sa vo svete veľa vecí mení?
Čo bolo svietivé, dnes už nesvieti.
Čo bolo biele, dnes je šedivé.
Čo bolo modré, dnes je dúhové.

Niekedy je všetko na hlavu,
človek to už vzdáva.
Keď drží bielu zástavu
a nik mu nepomáha.

Všeličo je tak,
ako to vidieť nechceme,
je to naopak,
žiaľ, my to vieme.

Simona Liptáková 5.A

SVET NAOPAK

Deň sa s nocou vymenil
a chlap v Senci porodil.
Je to tak,
keď si chce vták
uloviť oblak.
Ľudia chodia po oblohe,
zem je pre nich nebo holé.
Koruna stromu v zemi,
krtkovi sa z úst pení.
Ej, tá lodná doprava,
po diaľnici premáva.
Deti v práci otročia,
prázdniny si užívajú rodičia.
Vodičák si urobil Peťko Lotor,
čo si nevie opraviť motor.
Pozerá sa pod kapotu,
jáj, čo to mám za robotu!
Je to proste tak,
keď je svet naopak.

Lukáš Kurtík, 5.A

Veľkonočné nonsens

V tomto zvláštnom roku
doma byť musíme
Na záhrade všetci
Voľný čas trávime
Ani sa nenazdáme
z jablone spadnú hrušky
Ošetrujem stromy
aby ich nepojedli mušky
Kvitne všetko na záhrade
bez školy je smutno v sade
Zrazu chýba kamarát
vystačiť mi musí brat
Sviatky Veľkej Noci
choroba nás má v moci
Maj jún či až september
chcem ísť niekam každý deň
Keď do školy poletíme
všetkých úsmevom obdaríme

Markus Zemko 5.A

Korona

Tento vírus letí svetom
a skáče od radosti,
keď si môže v tvojom nose
zložiť svoje staré kosti.

V boji spojím všetky zbrane,
vitamíny telu dáme.
Céčko papám, céčko jem,
každému to rozpoviem.

Déčkom slnko na nás svieti,
chyť ho, pokým neujde ti.
Mamou ušité rúško šepká:
Chráň sa doma, keď si krehká.

Matúš Pokorádi, 5.A

Môj sen

Nonsens

Keď sa zotmie,
už je ráno.
Zobudím budík,
vstávam rýchlo.

Pod stolom
večera vonia,
keď sadám k jedlu,
na ulici zvony zvonia.

Keď dozvonia,
zrýchlim krok.
Škola ma volá,
prídem tam o rok.

Čo to vidím?
Myš chytá mačku?
A žuvačka vo vačku
hrá sa na skrývačku?

Poobede letím von
bicyklovať sa loptou.
Kým sa nerozvidnie,
zabavím sa s nudou.

Ráno ľahnem do postele
unavený zo slov.
Teším sa na ďalší deň,
či prinesie mi krásny sen.

Matúš Fajčík, 5.A

Nonsens

Nie som Maxo, veru tak,
pod hladinou lieta vták.
Auto vyšlo na oblak,
pravdu píšem, veru tak.

Ráno si ja líham rád,
večer sa mi nechce vstať.
Keď sa večer zobudím,
hodiny si prekrútim.

Keď raz túto báseň na youtube uvidíš,
riadne sa jej podivíš.
Dám si ruku do dlahy,
mám sa veľa odvahy.

Písanie básní mám veľmi rád,
nonsens je ako môj brat.
Poézia, próza, nonsens,
to je umelecký proces.
Končím túto báseň nerád,
nezmysel sa drží pera.

Max Malovec, 5.A

COVID - 19
Nonsens

Vírus už je tu,
nemáme teplotu!
Na Slovensku ho máme,
pekne ho privítame.
Návštevy a stretnutia
a srdečné objatia.
Každý deň sa hráme
a na seba sa usmievame.
Žiadne rúška a rukavice,
je už teplo na krátke nohavice.
Dezinfekcia a ruky umývať?
Viem si deň aj inak užívať!
Chrániť sa budem ako?
Do mesta nepôjdem autobusom ani vlakom!

Emma Nociarová, 5.A

Svet naopak

Štetcom sa nemaľuje,
perom sa nepíše,
všetci sa skryjeme
do maličkej skrýše.
Zajac lezie po stene,
pavúk pláva v jazere.
V noci iba slnko svieti,
cez deň nehrajú sa deti.
Televízor skáče,
nemá rád koláče.
Nezmyselná básnička,
úsmev zväčší nám líčka.

Viera Buhovecká, 5.A

Koronamet

Nonsens

Svet naopak je čudný,
deti hovoria, že nudný.
Mount Everest je v Austrálii,
klokan sedí na ľalii.
Titanic je taký maličký,
obor doňho tlačí vidličky.
Kravský ostrov existuje,
mlieko sa tam vyťahuje.
A ten svet – je veľký kvet
Koronamet.

Ján Spevák, 5.A

Svet

Nonsens

Stretávať ľudí čo sa netešia

Keď bolesť solí rany

Svet dávno dozrel

Do davovej psychoty

A ďalej tí čo sú vpredu

Sú vždy prví v krvi

Zuzka Gašparová, 5.A

Zem hore nohami

Dnes je svet hore nohami
alebo to len zdá sa mi ?

Pozerám sa vôkol seba,
všade vidím výdobytky blahosveta.

Autá, dovolenky, peniaze,
na nich sa dobrý pocit ľahko naviaže.

Sú to však len dočasné statky,
nenahradia hodnoty Zeme - matky.

Rýchly život, rýchla doba,
stráca sa ,,ľudská´´ podoba.

Začnime každý od seba
pohľadom na obyčajný kúsok chleba.

Vážme si pravé hodnoty,
prírodu, rodinu a Zeme – poklady.

Naša Zem je široko-ďaleko jediná
a pre mňa taká nádherná
ako je moja mamina.

Peter Plachý, 7.B

Svet naopak

Čo bolí, to teší,
čo teší, to bolí.

Čo nesvieti, to svieti,
čo svieti, to nesvieti.

Keď ideš doprava, tak ideš doľava,
keď ideš doľava, tak ideš doprava.

Pes mňaučí a mačka breše,
ohňom kresadlo sa kreše.

Keď vinní sú voľní
a nevinní dostali putá...

plač je zrazu šťastím
a radosť je krutá.

Láska sa do stávky dáva
v nekonečných hrách.

Blízki nemajú cenu,
na priateľstvo sadá prach.

Možno sa prebudím
a zistím, že už ho niet,

ale možno je to skutočný,
obrátený svet.

Martin Berky, 7.A

Príroda

Príroda je kamarátka.
Príroda je už raz taká.
Príroda je nežná láska,
ktorej treba úctu dať.

Príroda nás stále láka,
je to naša nežná matka.
Potrebuje pomôcť,
tak neseď doma, ale choď!

Stromy, kvety, zvieratká
sú to naši priatelia.
Treba im pomôcť,
nie ťahať za chvost.

Potom naše lesy budú
vyzerať ako Austrália.
Samé požiare,
V srdci iba žiale.

Ľudia, prosím, spamätajte sa.
Prázdne miesta, žiadne lesy.
Lesy, kvety, zvieratká,
ochráni ich ohrádka?

Dýchali by sme len výfukové
plyny a plyny s veľkých firiem.
Nestavajte nové domy,
neničte nám lesy.

Hory, rieky a jazerá,
nech nám ostanú.
Nemíňajte pitnú vodu
na polievanie, ale použi radšej dažďovú.

Nechodievajte po jednom v aute,
veď to našu prírodu ničí.
Radšej nechaj auto doma
a choď vlakom alebo autobusom.

Deti nebudú mať
kde behať a robiť si kytičky z kvetov
pre svoje maminy, staré mamky
a pani učiteľky.

Jar, leto, jeseň a zima,
to sú naše štyri
ročné obdobia.
Dúfam že ich budeme mať vždy.

Kristína Remiarová 7.B

Zem

Naša Zem je láska.
Sme na nej vo dne i v noci.
Na autách nebehajte po jednom,
radšej sa odvez autobusom.

Rúško si na nos daj.
Deťom chýba škola,
škôlka a kamaráti.
Tak dodržujme pravidlá,
aby ten Koronavírus skôr odišiel.

Nehádž smeti do prírody.
Veď príroda je matka,
ktorej treba úctu a lásku vzdať.
Neseď doma, ale choď jej pomáhať.

Radšej zasaď strom,
Nenič ich, skôr objímaj.
Inak by sme nemali
lesy ani polia.

Kristína Remiarová 7.B

Stav Zeme

Stav Zeme chcem opísať,
neviem rýchlo, kde začať.
Pre mňa je to ale ťažké.
čítala som o tom v knižke.

Znečistené ovzdušie
nie je práve najkrajšie.
Smog sa vznáša nad mestom,
dýchať sa už nedá v ňom.

Smeti v riekach plávajú,
ryby žiť kde nemajú.
Plávať sa v nich nedá tiež,
hneď chorobu dostaneš.

More plné odpadkov
nie je peknou vyhliadkou.
Zvieratá ich pojedia,
že je to zlé, nevedia.

Pralesov nám ubúda,
každý na to zabúda.
Že prírodu treba chrániť,
a nie každý strom odstrániť.

Beatka Kubíková , 7.A

Svet naopak

Svet napadla korona,
nič sa jej nevyrovná.
Každý sa dnes strachuje,
že sa nainfikuje.

Celý svet s ňou bojuje.
Dnes každý potrebuje
rúško a rukavice,
prázdne sú lavice.

Do školy sa nechodí,
ale mne to nevadí.
Obchody sú zavreté,
všetko kúpim na nete.

Starkí teraz doma sú,
navštíviť nás nemôžu.
Z Číny vírus prišiel sem,
napadol už celú Zem.

Dneska veru je to tak,
celý svet je naopak.
Ľudom sa vyhýbame,
doma sa zabávame.

Júlia Kubíková, 9.B

Ona

Deva blízka srdcu môjmu
už srdce svoje dala inému.
Roky to už trvá,
roky rokúce sa to ťahá.

Predsa stále s mojím srdcom silno máva,
občas si myslím, že sa s ním iba zahráva.
Keď s ňou bývam sám,
krátke šťastie vtedy mám.

Moja láska k nej jej vadí,
nikdy mi to nenahradí.
V činoch, ktoré robím,
často problém nosím.

Láska k nej mi sem-tam šťastie dá,
ale predsa o láske nerada rozpráva.
Nahnevá sa ozaj ľahko,
ona je vždy tá, ktorá mi náladu rozmotá.

Tá, kvôli ktorej ma trápenie ničí,
možno ma raz úplne zničí.
Tá, ktorá je krajšia ako západ slnka,
to je vždy ona, vlasy ako vlnka.

Tá, ktorej srdcu som nikdy blízko nie,
ale občas jej túžbam rozumiem.
Tá, ktorá túži po inom,
šuhajovi podľa jej túžob maľovanom.

Láskou k nemu preteká,
od jeho úsmevu sa rozteká.
Lásku mu najavo nedáva,
v jejo očiach je pravá dáma.

Chlapec nevšímajúc bez citov k nej,
jeho srdce lásku od nej.
Srdce devy od jeho nezáujmu puká,
žiaľ stále mu lásku nenápadne núka.

Smútok a žiaľ jej srdce napadá,
jej láska k nemu sa pomaly rozpadá.
Mládenec, ktorý krásnu devu ľúbi,
jeho láska raz padne do záhuby.

Ale chlapec túži po jej prítomnosti,
pretože bez nej má pocit úzkosti.
Sníva o nej celé dni a noci,
už mu niet pomoci.

Jedného dňa mal pocit, ktorý ešte nikdy nemal.
Bolo to šťastie?
Nie, bol to pocit, že chce byť niekto lepší než je teraz.
Chcel zmeniť srdce svoje zničené láskou,
silnejším budeš iba životnou porážkou.

Keď budeš bojovať,
bude ti to do srdca či duše silu dávať.
Nakoniec získaš všetko, čo ti dať nechceli,
mysleli iba na to, ako by ťa zničili.

Ale zničené srdce zocelené novou silou,
nikdy jeho už nič nezničí.
Lebo začal bojovať o svoje miesto,
kde srdce a rozum na tenkom ľade hraničí.

Tomáš Protus, 9.A

PRÓZA

Dve ročné obdobia

Úvaha

Prekrásna jar, príjemné letá, farebná jeseň, tuhá zima a sneh až po uši.

Jednoducho, štyri ročné obdobia.

Krásna predstava, ktorá je pre našich rodičov nezabudnuteľná spomienka, ale pre nás deti je to už len predstava. Letá sú veľmi horúce a suché, zimy zas veterné a bez snehu. Nie je tak, ako to bývalo a už to asi ani tak nebude. Kto za to môže? Môžeme si za to my sami. Ten papierik od čokolády, čo včera niekto vyhodil v lese. Áno, aj to bola chyba. Všetkými tými plastami a nečistotami sa stenčuje ozónová vrstva, a tak vzniká globálne otepľovanie. Zimné radovánky, váľanie sa v snehu, sánkovanie. Dnes je to len váľanie sa v blate. No a teraz môžeš zobrať vrece, ísť do lesa pozbierať odpadky a povedz si, že sneh a poriadnu zimu budeme raz cítiť.

Peter Bystriansky, 9.A

Naša Zem

Stav našej Zemi sa za posledné dni zlepšil. Zlepšila sa kvalita ovzdušia, vyčistili sa mestá, ulice, cesty a rieky. Môže za to nové ochorenie.

Naše obyvateľstvo podlieha novému vírusu. Nakazilo sa veľa ľudí, časť z nich novému vírusu podľahla. Nejaká časť nakazených sa už vyliečila, to v tejto situácii môžeme brať pozitívne. No ostatní sú stále hospitalizovaní alebo uzavretí v domácej karanténe. Stále sa bezpečnostné opatrenie stupňujú a sprísňujú či už u nás, alebo vo svete. No naša krajina stále patrí a dúfajme, že aj bude patriť medzi tie, ktoré, majú situáciu najlepšie pod kontrolou. Myslím, že ani nás to obísť nemohlo. Veľká vďaka patrí zdravotníkom z celého sveta, hasičom, záchranárom, policajtom a vojsku. Pretože chodia do práce za nás, pomáhajú nám všetkým, zachraňujú životy, aj keď oni sami sú v nebezpečenstve.

Zvyčajne sa hovorí, že všetko zlé je na niečo dobré. Takže aj túto situáciu môžeme brať z tohoto hľadiska aspoň kúsok pozitívne. Nemôžeme sa objímať, ale srdcia máme bližšie.

Vanesa Stuhlová, 9.A

Správa o stave našej Zeme

Ako aj my máme jedno zdravie, takisto máme iba jednu planétu Zem. Zmena klimatických podmienok patrí medzi najväčšie hrozby, s ktorými sa musí ľudstvo v súčasnosti vyrovnávať. Naša planéta zažíva výraznú a zrýchlenú zmenu klímy, ktorá sa začala pred viac ako sto rokmi.

Dôsledky znečisťovania planéty a zvyšovania teploty sú otázkou nielen ekológie, ale aj ekonomiky, zdravotníctva a v neposlednom rade bezpečnosti. Počet druhov živočíchov na planéte klesá. Niektoré už naše deti budú poznať len z kníh. Za posledných päťdesiat rokov sa populácie rýb, vtákov, obojživelníkov, plazov a cicavcov znížili v globálnom meradle až o 60 percent.

Aj teplota na našej Zemi obsahuje najväčšie riziko. Merania od roku 1880 totiž ukazujú, že teplota sa v polárnej oblasti zvýšila až o tri stupne a na Slovensku až o dva, čo je dvojnásobok globálneho priemeru. Veľký rozdiel je tiež v prirodzenom otepľovaní a otepľovaní spôsobeným ľudskou činnosťou. Týmto spôsobom sme sa dostali do bodu, kedy dopady ľudskej činnosti významne prekračujú vývoj prirodzeného otepľovanie planetárnej klímy. Medzi najväčšie chyby človeka voči Zemi patria: plasty, emisie, veľké stavby na zelených plochách, odlesňovanie a výrub stromov.

Správa varuje, že ľudia ohrozujú už i vlastnú existenciu a pomôže len okamžitá zmena životného štýlu. Musíme šetriť elektrickou energiou, triediť odpad, používať papier z oboch strán, šetriť vodou, nosiť na nákupy vlastnú tašku, menej jazdiť autom, používať bicykel alebo viac kráčať. Darovať to, čo nepotrebuješ, investovať do vlastnej fľašky na vodu či kávu, jesť menej mäsa a neplytvať jedlom.

Ak neurobíme žiadne opatrenia na jej záchranu, tak o niekoľko rokov všetok život zahynie.

Hana Garguláková. 9.A

SVET NAOPAK

Úvaha

Ľudia v dnešnej dobe sedia radšej za mobilom, ako by robili užitočné veci. Potom sa zrazu spamätajú, že nemajú na nič čas. Ani nečudo, keď im ho pohltil všetok čas strávený za obrazovkou mobilu či inej elektroniky.

Čím ďalej plynie táto doba, tým viac nevychovaných detí vyrastá. Ľudia strácajú prirodzený rešpekt voči ostatným, najmä deti k učiteľom, rodičom a starším ľuďom. Keď si raz dieťa dovolí viac, ako by malo, zrazu zistí, že sa nič nestane. Nestane sa nič, keď nepomôže rodičom, nestane sa nič, keď sa nebude učiť, nestane sa nič, keď nebude úctiví k ostatným ľudom... Ako z takýchto detí môžu vyrásť slušní ľudia, ktorí vidia priority aj inde než len doma za mobilom? Dnešný svet je ťažký, hlavne z toho dôvodu, že skoro každý sa niekde naháňa: do zahraničia, na dovolenku, za mobilom, peniazmi...

Každý je uzamknutý vo vlastnej bubline a myslí len na seba. Kedysi si ľudia pomáhali, a nie ako dnes, keď má dieťa pomôcť mamke v kuchyni, len drzo odvrkne a odíde. Keď takíto ľudia dospievajú, tak majú problémy nielen v rodinnom živote, ale aj vo vlastnej hlave. Tínedžeri potom nevedia čo od radosti. Či sa majú dať potetovať, tak aby to mama nevidela, alebo si dať pearcing. Obliekať sa do čiernej ako mŕtvola? Samozrejme niekedy to je vec vkusu, ale ja sa snažím poukázať na tých, ktorí to robia len z roztopaše. Niektorí sa chcú zviditeľniť tak, že fajčia, pijú, drogujú... Robia preteky, kto bude viac cool alebo viac známy. Stále klesá vek, v ktorom to deti skúšajú. Hrozné. Ako majú takíto ľudia napredovať? Robiť náš svet krajším? Dbať o čistotu planéty a zbytočne sa nezahlcovať vecami? Je to ťažké...

Myslím si, že tento svet je celkom naopak.

Barbora Homolová, 8.A

Naša Zem

Úvaha

V živote je kvantum vecí, o ktorých si povieme, že sú nemožné, že sa to vymyká ľudskej logike, no nikdy som ani nepremýšľal o tom, že sa môže nejaká epidémia zopakovať a vôbec som ani nepomyslel, že by sa mohla zopakovať celosvetovo rozšírená pandémia. Takáto téma sa medzi našou generáciou tak často nerozoberala, pretože niečo také sa stalo pred sto rokmi, takže sme si to ani nevedeli predstaviť, čo by to mohlo znamenať pre nás, ale aj pre celý svet. No keďže už vírus vznikol, musíme sa správať zodpovedne. Ale otázka znie: zvládneme túto situáciu aj napriek tomu, že počet obyvateľov sa niekoľkokrát znásobil?

Ľudia v dnešnej dobe sú všelijakí - dobrí, zlí, brutálni, bezcitní...

Sú aj takí ľudia, čo bývajú na ulici, povedia si, že nemajú čo stratiť. A tak sa niektorí, dokonca aj drogovo závislí, rozhodnú. Nielenže si nebudú chrániť svoj vlastný život, ale rozhodnú sa ho kaziť aj druhým, ktorí sa aspoň snažia pomôcť tejto planéte v tejto situácii. No teraz, keď je vírus okolo nás, potrebujeme, aby všetci proti nemu bojovali a povzbudzovali sa a správne nasmerovali či už svojich susedov, kamarátov alebo aj ľudí, ktorých nepoznajú.

Recept na to, ako sa dostať opäť a konečne do normálneho cyklu života je známy, no otázka je, či ho budú všetci rešpektovať a nebudú ho podceňovať, pretože my sme tí, čo to môžu zastaviť, ale my sme aj tí, čo to môžu zhoršiť a zbytočne to predlžovať. Pretože iba tak vieme zmeniť túto situáciu späť na normálnu a ďalej sa vzdelávať, pracovať, zakladať si rodiny, vytvárať vzťahy, nové kamarátstva, navštevovať sa a zabávať sa.

Adam Orság, 8.A

Našu Zem si treba vážiť

Úvaha

Hovorí sa, že vesmír je nekonečný a len na planéte Zem je život. Preto by sme si mali našu planétu vážiť. Najskôr by sme mali chrániť životné prostredie. Ochrana životného prostredia znamená starostlivosť o rastliny, živočíchy, vzduch, vodu a pôdu. Počet obyvateľov na Zemi stále stúpa a ľudia si Zem čoraz menej vážia. Čím viac odpadu, tým viac znečistenia. Vznikajú smetiská a skládky. Nechceme predsa, aby sa Zem stala smetiskom.

Rada chodím do prírody. Zelená tráva, pekne vysadené stromy, kvitnúce kvety, zurčiace potoky, modrá obloha. Keď sa dnes vyberieme do prírody, vidím len odpadky, konzervy, plastové fľaše, papiere... Je to ľudská nezodpovednosť, hlúposť a lenivosť.

A dnes sa deje odozva na toto všetko...

Z Číny k nám prišiel vírus, ochorenie zvané COVID-19. Pre rizikové skupiny (starší ľudia a ľudia so zníženou imunitou) je však toto ochorenie pravdepodobne nebezpečnejšie ako chrípka. V najťažších prípadoch spôsobuje smrť. Je potrebné chrániť seba a hlavne starších ľudí. A zato treba nosiť rúška. Umývať si často ruky. Predsa nechceme, aby sme dopadli ako Taliansko. Zlyháva tam zdravotníctvo. Lekárov niet a o pomoc žiadajú študentov aj zverolekárov. To mi príde šialené. Kam to až vyústi? Mám strach. Ale verím, že ľudstvo zmúdrie.

Barbora Slízová, 8.A

Stav našej planéty

Úvaha

Ešte pred pár týždňami sme spokojne chodili do práce, do školy, von s priateľmi a žili sme obyčajný život.

Postupne však začali prichádzať hrozivé informácie o novom víruse a hrozba, ktorú nikto z nás nečakal. Deň čo deň pribúdali správy o jeho šírení, počte nakazených a žiaľ aj o úmrtiach. Ani sme sa nenazdali a na Slovensku sa potvrdil prvý prípad. Onedlho sa uzavreli školy, fabriky, nákupné centrá a ľudia začali väčšinu času tráviť doma alebo v prírode. Možno mi dáte za pravdu, keď si myslím, že dlhší čas strávený s našimi blízkymi mal vo väčšine prípadov priaznivé účinky na naše vzťahy. Pravým opakom sú krajiny ako Brazília, kde stúpol počet rozvodov a domáceho násilia niekoľkonásobne. Jedna z povzbudivých správ je, že uzavretím veľkých fabrík a obmedzenie cestovania dopravnými prostriedkami dýchame čistejší vzduch. Stále si však nevieme nájsť odpovede na otázky ako: Kedy to už skončí? Skončí to vôbec niekedy? Budú sa takéto pandémie opakovať? Je ten vírus nebezpečnejší ako obyčajná chrípka alebo ho nebezpečným robia len média? Vrátime sa niekedy do obyčajného života ako predtým? Aké to bude mať následky na ľudí a na svetovú ekonomiku? Na tieto otázky nám nevie odpovedať nikto iný ako len sám ČAS. Je až zarážajúce, čo dokáže spôsobiť niečo, čo voľným okom nedokážeme vidieť. Samozrejme, nesmieme zabudnúť a treba poďakovať všetkým ľuďom v prvej línií, ktorí pomáhajú občanom postihnutým týmto ochorením, všetkým tým, ktorí pracujú v potravinách a pomáhajú ľuďom v tejto neľahkej situácií, ale aj vedcom, ktorí sa aj v tejto chvíli snažia objaviť protilátku na tento nebezpečný vírus.

No ako sa hovorí: Všetko zlé je na niečo dobré a môžeme len dúfať, že sa tento výrok po skončení tejto pandémie naplní.

Michal Bystriansky, 8.A

Svet hore nohami

Úvaha

V minulosti trápili ľudstvo viaceré epidémie a pandémie, pri ktorých zomrelo veľa ľudí. Naša generácia však v tejto modernej dobe nebola pripravená na pandémiu, ktorá nás tento rok postihla: COVID-19.

Celý svet postihla náhla karanténa, ktorá obrátila mnohým ľuďom svet hore nohami. Prišli sme o blízkych, slobodu a o sociálny kontakt. Čo s nami bude ďalej? Táto otázka sa nám odohráva v hlavách deň po dni. Za čo nás svet trestá? Udelil nám veľkú prekážku, ktorú horko-ťažko prekonávame. Svet je plný vystrašených tvárí zahalených v rúšku. Celé dni sme zatvorení medzi stenami našich domovov a dúfame, že sa to čoskoro skončí. Nám mladým to už príde, ako večnosť. Nevieme, čo by sme so sebou od nudy robili. Máme omnoho viac učenia, keďže sa musíme vzdelávať sami a to veru nejde ako po masle. Chýbajú nám naši najbližší, pretože nevieme, kedy ich uvidíme. ,,Radšej by som bol v škole," veta, o ktorej sme mysleli, že ju nikdy na jazyku nebudeme mať, sa stala naším každodenným mottom. Konečne sme však našli užitočné využitie sociálnych sietí. Naši rodičia už do nás nesotia, keď sedíme za monitormi, lebo vedia, že to je jediná možnosť, ako sa spojiť s kamarátmi a pani učiteľkami. Avšak, aj keď má táto epidémia veľa nepríjemných dôsledkov, pomohla našej prírode zregenerovať sa. Keďže sú ľudia v karanténe, majú menší vplyv na ničenie prírody. Vyčistilo sa ovzdušie, voda, lesy a zvieratká majú naspäť čisté domovy. Prospelo to aj rodinám, pretože môžu spolu tráviť viac času ako doposiaľ.

Pandémia nás naučila, ako si vážiť naše zdravie i ľudí, ktorých máme okolo seba. Môj obdiv patrí lekárom, pretože robia všetko preto, aby táto katastrofa odišla čo najskôr.

Soňa Gallošová, 8.A

Príroda nevládze

Úvaha

Ešte pár týždňov dozadu sme všetci žili spokojný život. Behali sme po vonku, stretávali sa s kamarátmi a rodinou, chodili sme do školy. Zrazu však prišiel vírus, ktorý doteraz nik nepoznal a svet sa prevrátil hore nohami. Nikoho by ani nenapadlo, že sa niečo také stane. Namiesto chodenia von, do školy sme zostali doma zatvorení. Teda aspoň... mali by sme zostať. Niektorí ľudia však príkaz nedodržujú a ohrozujú všetkých ostatných. Veď ako vieme, v ktorom z nás vírus drieme? Ľudia by si túto hrozbu mali uvedomiť.

Na druhej strane zas príroda naberá na kráse. Začína sa brániť. Delfíny sa vracajú do čistých vôd, vzduch sa čistí, nebo sa vyjasnieva...

Ľudia si nevážili, čo mali. Ničili všetko, čo mohli. Príroda vzdychala, nevládala a teraz ožíva. Kde sa stáva chyba?

Martin Kováč, 8.A

Svet naopak

Úvaha

Čoraz častejšie počúvam o moderných technológiách, ktoré zjednodušia život človeka. Robia za nás skoro všetko.

Ľudia sa stávajú od nich závislí. Moderná technika rozdeľuje rodiny, priateľov, vzťahy. Myslíme si: Ten má ale šťastie! Keď vidíme, ako má niekto nový mobil. Celý náš svet sa točí okolo mobilov, počítačov, tabletov, sociálnych sieti. Začína sa to prejavovať: nechodíme von, nerozprávame sa. Je to možné vôbec zmeniť?

Môj pohľad na využívanie moderných technológii sa začína myšlienkou: Všetkého veľa škodí. Moderné technológie sú veľmi užitočné, nesmú sa však stať našimi pánmi. Treba ich využívať s rozumom.

Jakub Černaj, 8.A

Svet naopak

Úvaha

V posledných rokoch sa svet zmenil. Hodnoty ľudí sú iné. Prestali sme si vážiť prírodu, ľudí, ale aj samých seba. Našimi prioritami sa stali vlastniť čo najdrahšie oblečenie, najlepšie značkové, veď nech sa môžeme medzi známymi pochváliť, mať veľké auto, chodiť na tie najúžasnejšie dovolenky hlavne nech sú na čo najnetradičnejšom mieste.

Prestali sme sa stretávať s našimi rodinami, starými rodičmi len preto, aby sme udržiavali mnohokrát povrchné priateľstvá s ľuďmi, ktorí za to častokrát ani nestoja a tvárili sa, že sme niekým, kým nie sme. Na začiatku tohto roka k nám prišla z Číny správa o novom víruse COVID-19. Mysleli sme si, že nás sa to netýka, veď Čína je predsa ďaleko, ale opak sa stal pravdou. Pred pár týždňami tento vírus dorazil aj k nám. Postupom času uzatvoril brány škôl, kostoly, firmy a ďalšie zariadenia. Na verejnosť dnes už bez rúška vyjsť nemôžeme. Aj keď situácia vo svete je dnes zlá a naša planéta sa „zastavila", no môže nás to mnohému naučiť. Začíname si uvedomovať, aké dôležité je správať sa k starším ľudom úctivo a pomáhať im, keďže táto choroba ich ohrozuje asi najviac. Že sloboda, ktorú sme mali a mohli sme cestovať, stretávať sa s kamarátmi s rodinou, ísť sa len tak prejsť, je veľmi vzácna. Že chodiť do školy nie je samozrejmosť a mali by sme si túto možnosť vážiť. Mali by sme si vážiť každé jedno povolanie, pretože každé má zmysel, ktorý si možno bežne ani neuvedomujeme. Veľakrát sme neúctivo rozprávali o lekároch, zdravotných sestrách, policajtoch a ďalších iných povolaniach, ktoré sú dnes nesmierne dôležité.

Snáď keď sa všetko toto skončí a situácia sa ustáli, aj ľudia budú k sebe lepší, budú si viac vážiť život, prírodu, zdravie, ale hlavne ľudí.

Bianka Kovalančíková, 8.A

Svet naopak

Úvaha

V dnešných dňoch mi stále viackrát napadá veta: Nie je všetko také zlé, aby to nemohlo byť ešte horšie.

Keď si predstavím, na čo som myslela pred dvoma mesiacmi. Trápili ma akurát veci typu: nechce sa mi vstávať, čo si oblečiem, čo si ku tomu obujem, nechcelo sa mi chodiť na tréningy a do školy. No tešilo ma, že môžem chodiť von s kamarátmi, pripravovať sa na súťaže do Ružomberka, Levoče a Zvolena. Plánovali sme, čo budeme robiť v lete. Pôjdem do tábora a k tete Magde. Mohla som ísť všade bez obmedzenia a bez strachu. Prešli dva mesiace a všetky plány ustúpili do úzadia lebo celosvetový vírus nás donútil riešiť iné problémy ako sme riešili doteraz.

Najprv prišli informácie z iných krajín. Stresovanie mojej mamy mi pripadalo prehnané a zväčša som prevrátila oči s dotazom, prečo to vlastne rieši. Keď sa objavili prvé prípady u nás tak, som to stále nepokladala za niečo, čo by malo môj život nejakým spôsobom ovplyvniť.

A teraz je všetko naopak...

Niečo, čo som v minulosti brala ako samozrejmosť, už teraz samozrejmé nie je. Tréningy a súťaže sa zrušili. Trénovať musím doma, aby som nevyšla s formy. Učenie z domu nie až také zábavné, ako som si pôvodne myslela. Obliekanie a podobné triviálnosti momentálne neriešim vôbec. Musím chodiť na záhradku - tiež nič zábavné. Všade si musím dávať pozor – nosiť rúško. Skoro nikam nechodím. Nestretávam sa s rodinou, aby sme chránili jeden druhého. Zlá je tá neistota a otázky, na ktoré nepoznám odpoveď. Kedy sa to skončí? Pôjdem v lete do tábora, na ktorý sa teším každý rok? Bude všetko fungovať ako pred nákazou? Nenakazíme sa? A čo ak áno?

Snažím sa brať veci pozitívne. S maminou robíme činnosti, ktoré som doteraz nerobila. Šijeme rúška, ale aj pri nich môžem rozmýšľať nad „outfitom“ a vyrobiť si rúška podľa toho či sa hodí k tričku, alebo mikine. Volám to nový módny výstrelok. Máme spravený plán malých renovácií a zmien v našom byte a na záhrade. Pritom všetkom si uvedomujem, čo by som chcela robiť iné a už teraz sa na to teším a sľubujem si, že si na to nájdem čas, keď sa veci vrátia do starých koľají. Nechcem si pripúšťať nič zlé. Nepočúvam všetky zlé novinky zo sveta.

Uvedomujem si že, my násťroční berieme situáciu takto a že každý vníma situáciu po svojom či my, alebo starší ľudia. Každý má svoje úvahy a obavy vzhľadom na situáciu okolo z nás. Stále však platí, že môže byť aj horšie, ktovie...

Daniela Pinková, 8.A

Svet naopak

Úvaha

Žijeme v časoch, kedy sa môže stať všetko. Aký je vlastne náš terajší svet? Ďalší deň, ktorý bude určite iný ako tie predchádzajúce i všetky nasledujúce. Každý moment v našom živote je jedinečný a preto by sme si mali vážiť všetko čo sa stane.

Ocitáme sa v 21. storočí a mám pocit, že ľudia si nič nevážia. Kde zmizla radosť z maličkostí? Niektorí z nás sú necitliví a povýšeneckí. Nevážia si nič, čo dostanú, všetko berú ako samozrejmosť. Svet sa mení tak rýchlo ako nikdy predtým. Nachádzame riešenia problémov, ale až vtedy keď nám horí pod nohami. O tom, že svet je plný zmien a neustáleho pohybu, asi nemožno pochybovať. Ale kam smeruje? Ničíme si našu Zem tým, akí sme nezodpovední. Ako ľahostajne sa staviame k problémom, ktoré by nás mali zaujímať a mali by sa čím skôr riešiť.

Mňa osobne veľmi trápi, že deti v tejto dobe riešia iba mobily, alkohol a cigarety. Ani si neuvedomujú ako si zničia život kvôli tomu, aby boli frajeri pred ostatnými.

Toto je, podľa mňa, svet naopak. Mali by sme si vážiť každý jeden deň, každú jednu chvíľu s našou rodinou.

Pavlína Urinová, 8.A

Svet naopak

Úvaha

Svet naopak. Túto vetu počúvam dlhšie od mojich blízkych pri každej aktuálnej katastrofe. Ako napríklad aj teraz v tomto období. Keď sa stane nijaká vec, ktorá je zlá pre ľudstvo, okamžite dospeláci hovoria, že svet je naopak. Ja osobne som to zo začiatku nechápal, ale ako mi to časom vysvetlila mamina a starí rodičia, postupne som na to začal prichádzať. Môj pohľad na svet naopak sa bude časom meniť a stále bude svojím spôsobom odlišný.

Teraz je môj pohľad na svet, taký iný, no skrátka je celý naopak. Predtým bol opak deň a noc. Biela a čierna. Predtým, ako prišiel cez naše hranice nevítaný návštevník pán koronavírus, bolo všetko inak. No naopak. Teraz je to choré a zdravé ľudstvo. Dokonca sme sa mu rozhodli dať meno COVID-19. Prečo? To je pre nás naozaj taký dôležitý? Alebo nebodaj z toho strachu, aký v nás vyvoláva, sme sa všetci rozhodli tvárit ako kamaráti? To akože 19 ich tu už bolo a príde aj COVID-20? No tak či onak, sme tu my všetci a on... Vyvoláva v nás rozpačité pocity z toho, že dokáže, čo dokáže a my mu len s ťažkosťami dokážeme odolávať. V jednote je však sila a spoločnou súdržnosťou zvládame tieto náročné chvíle. Kedysi predtým, ako prišiel náš nový akože priateľ, veď viete kto... no COVID. Bol zákaz dlhodobo sa hrať byť online a teraz počúvame dokonca aj podľa nariadení našich najvyšších kamarátov: „Buďte online, treba sa vyučovať, vzdelávať.“ Dokonca virtuálna realita dostala prednosť pre realitou, ktorá sa odohráva za našimi oknami. Dokonca teraz neplatí ani pestovanie medziľudských vzťahov spoločným stretávaním sa. To naozaj keď to ten Covid-19 uvidí, odíde? On nechce, aby sme sa stretávali s kamarátmi, či nebodaj chce, aby sme si našli virtuálnych kamarátov? Vo mne a myslím, že v každom, koho poznám a aj v tých ktorých nepoznám, vyvoláva negatívne pocity, ničí nás všetkých, kazí nám zdravie. Ohrozuje celú krajinu úraduje po celom svete. Kto ho tu vlastne chce? Jeho vinou sú toľké obete. Skrátka, všetko na svete je momentálne úplne naopak.

V jednote je sila a keby to bolo možné, tak si myslím, že všetci by sme boli v jednej veci za jedno a poslali pána zlého, no veď viete koho... Do teplých krajín. Či by bolo lepšie do pekla? Do čerta?

Oliver Nádvorník, 8.A

Stav našej planéty

Úvaha

Hovorí sa, že vesmír je nekonečný a len na planéte Zem je život. Preto by sme si mali našu planétu vážiť. V prvom rade by sme mali chrániť životné prostredie. Ochrana životného prostredia znamená starostlivosť o rastliny, živočíchy, vzduch, vodu a pôdu. Naša planéta Zem je pre nás ľudí dôležitá. Život na Zemi ohrozujú výfukové plyny áut, továrne, odpadky v riekach. Pre život na Zemi je dôležitý čistý vzduch a čistá voda. Znečistenie vzduchu ničí ozónovú vrstvu, ktorá chráni Zem. Slávny nemecký spisovateľ povedal, že to, čo vytvorila príroda, je vždy lepšie než to, čo bolo vytvorené umelo. Vypúšťanie škodlivých plynov do ovzdušia zapríčiňuje otepľovanie a topenie ľadovcov. Tým hrozí stúpanie hladín morí a záplavy. Tomuto všetkému by sme mohli zabrániť. Ako?

Tým, že nebudeme hádzať odpadky na zem, ale do košov, že budeme triediť odpad, šetriť elektrickou energiou, budeme jazdiť na bicykloch, budeme používať verejnú dopravu... vlaky, autobusy, budeme chrániť lesy nebudeme ich vyrubovať, stavať čističky odpadových vôd. Je veľa možností, ako sa dá pomôcť našej Zemi. Stačí, keď každý urobí pre ňu niečo. Každý človek by sa mal zamyslieť, ako dopadne tento svet a s ním aj ľudia, ak sa nič nezmení. Ak by sa nad sebou každý človek zamyslel a zodpovedne by sa správal, všetko by mohlo byť v poriadku. Stačí byť len dobrý k životnému prostrediu. Keby takto rozmýšľali všetci ľudia, neboli by žiadne katastrofické scenáre zániku Zeme a

ľudstva. Stačí sa zamyslieť a chcieť niečo zmeniť. Počet obyvateľov na Zemi stále stúpa a ľudia si Zem čoraz menej vážia. Dnes na Zemi žije viac ako sedem miliárd ľudí. Čím viac ľudí, tým viac odpadu. Čím viac odpadu, tým viac znečistenia. Je len na nás, akú budeme mať budúcnosť my, ale aj naše deti, ako to zanecháme ďalšej generácii. Ak sa budeme k Zemi naďalej takto správať, môže to dopadnúť katastrofálne nielen pre nás, ale aj pre našu Zem. Súčasný stav našej planéty je iba vďaka nám taký, aký je. Počet druhov živočíchov na planéte klesá. Niektoré už o pár rokov budeme poznať len z kníh. Za posledných päťdesiat rokov sa populácie rýb, vtákov, obojživelníkov, plazov a cicavcov znížili až o 60 percent. Čo sa však stane s ľuďmi, ktorí síce majú dobré chcenie, ale nie až také silné? Ak by sa zapojil každý človek aspoň trochu, popohnal by ďalšieho a ten ďalšieho. Nie je to ťažké, treba iba vážne chcieť. Chcieť byť dobrým človekom. Takto tým pracujeme na zosilňovaní svojich dobrých činov. Takto to posunieme ďalej a ukážeme ďalším ľuďom, že chcieť pomáhať a triediť odpad nie je také zložité. V každom z nás je niečo dobré. Otázkou iba zostáva, či to dobré v nás je aj dosť silné.

Dnes je doba, v ktorej človek musí vedieť o týchto skutočnostiach. Doba, kedy má byť každý v tomto smere informovaný. Každý z nás, ak mu na sebe čo i len trochu záleží, by mal začať upevňovať to dobro, ktoré chce chrániť našu Zem, pretože iba v silnom chcení k dobrému sa pre nás skrýva možnosť nášho ďalšieho existovania v tomto svete.

Timea Sládečková, 8.A

SVET NAOPAK

Úvaha

Čo si ľudia predstavujú pod slovami svet naopak? Ja si pod tým predstavujem svet v dnešnej dobe a jeho problémy.

Ešte pred pár týždňami bolo Slovensko krajina, ktorú poznám odmalička. Mohli sme chodiť von s kamarátmi, ísť sa najesť do reštaurácie a dať si dobré jedlo, učiť sa v škole alebo nakupovať oblečenie a potraviny bez strachu. Keby mi niekto v tejto dobe povedal, že nemôžem vychádzať von, tak by som si to nevedela predstaviť. Dnes musíme zostať doma, ak chceme zostať zdraví. Učíme sa cez internet alebo cez videohovor. S kamarátmi môžeme ísť von iba občas, ale aspoň si s nimi môžeme písať alebo volať. Obchodné centrá sú zavreté a do potravín môžeme ísť iba s rúškom a rukavicami. Naši starí rodičia a starší ľudia sú odkázaní na pomoc druhých, aby nemuseli chodiť von, pretože sú najohrozenejší. To je len jeden problém z mnohých.

Ďalším veľkým problémom súčasného sveta sú plasty. Veľké množstvo plastov nám zabíja morské živočíchy, ktoré si mysleli, že je to ich potrava a skonzumovali ich alebo sa do nich zamotali. Čo s tým? Dá sa tomu zabrániť. Musíme separovať odpad alebo namiesto jednorazových plastových fliaš radšej siahneme po sklenenej, ktorú môžeme použiť aj viackrát.

Globálne otepľovanie nám rozpúšťa ľadovce. Zimy sú teplejšie, snehu nie je veľa. Náš svet trápi sucho, Dôsledkom globálneho otepľovania je, že sa teplé oblasti našej zeme premenia na púšte. Niektoré druhy rastlín alebo živočíchov úplne zanikajú. Niekto múdry raz povedal : „Až keď bude vyrúbaný posledný strom, otrávená posledná rieka, zabitá posledná ryba zistíte, že peniaze sa jesť nedajú.“

V dnešnej dobe je podľa mňa svet naopak, no verím, že už čoskoro sa to zmení a bude všetko lepšie ako predtým. Sama príroda nás v týchto dňoch zachraňuje. Ponúka nám pomocnú ruku. Nachádzame v nej pokoj a oddych. Je na čase jej to vrátiť a začať sa k nej správať s úctou.

Patrícia Kasášová, 8.A

Stav našej Zeme

Úvaha

Práve teraz na Zemi vládne vírus, ktorý sa rýchlo šíri a nejde ho zastaviť. To, že vypukol tento nevidomý prízrak, neznamená, že iné problémy na Zemi nie sú. Už dlhodobo máme problém z vodou, hladom a ďalšími nedostatkami. Zatiaľ čo my splachujeme záchody pitnou vodou, v iných krajinách nemajú vodu ani na pitie.

Pre mňa ako pre dieťa hrozba vírusu veľká nie je, ale aj tak ma pripravil o mnoho. Musím byť stále doma a nemôžem ísť s kamarátmi von a to je pre mňa najväčšia hrozba. Ľudia sa začali zatvárať doma, nakupovať mnoho potravín a panikáriť. Nemôžem povedať, že ma to neľaká. No mnoho ľudí nevie o ostatných možno aj nebezpečnejších hrozbách pre ľudstvo. Jednou takouto je pandémia zapríčinená koronavírusom, ktorý sa prvýkrát zo zvierat dostal na ľudí v roku 2002 v Číne. Táto epidémia zasiahla 26 krajín a mala okolo 8 000 obetí do roku 2003. Ďalší takýto vírus je nazývaný MARS. Opäť ide o vírus ktorý sa dostal zo zvierat na ľudí. Od septembra 2012 má 858 obetí a objavil sa v 27 krajinách. Tak isto ľudstvo poznalo španielsku chrípku ktorá vypukla pred sto rokmi. Táto chrípka si zobrala 50 miliónov ľudí za dva roky a dodnes nevieme, čo sa s ňou stalo.

Ale ako som už spomínala, vírusy nie sú jediné problémy Zeme. V roku 2011 bolo zapísané, že denne v Afrike zomrie 11 miliónov ľudí na sucho a nedostatok potravín. V Mexiku denne zomrie približne 100 ľudí násilnou smrťou.

Čítala som, že na Zemi je približne 1,6 miliárd detí. Z toho každé siedme dieťa nemá svoje práva, nechodí do školy a niekedy nemá ani rodinu. 215 miliónov detí pracuje skoro celý deň za minimálnu cenu. Ďalší náš veľký problém sú odpadky. V roku 2017 sa vyprodukovalo 1,5 miliárd ton odpadu na svete. Podľa predpovedí sa počet odpadkov zväčší na 2,6 ton.

Myslím, že tento vírus má aj pozitívnu vlastnosť. Menej sa znečisťuje planéta. Ľudia si viac všímajú hrozby, sami seba a vážia si planétu.

Nina Štesková, 8.A

Stav našej Zeme

Úvaha

„Príroda nikdy neporuší vlastné pravidlá.“ Leondardo da Vinci.

Je to naozaj tak? Tento viac ako dvesto rokov starý výrok má núti zamyslieť sa nad súčasnou situáciou. Celý svet ovládol vírus, ktorý nás zo dňa na deň zavrel doma, odtrhol od reality, od rodiny. Nepýtal si povolenie. Zrazu prišiel a my sme sa museli v obavách o životy nás a našich najbližších prispôsobiť. Akoby sa stalo niečo, kvôli čomu nás pandémia uväznila. Príroda pomyselne porušila pravidlá a zobrala nám našu slobodu. A prostredníctvom vírusu nám chcela ukázať svoju silu.

Čo ak to, čo sa stalo a kvôli čomu sa náš život obrátil naruby, sme práve my?

Už roky našu planétu využívame bez toho, aby sme sa jej poďakovali. Znečisťujeme ju, plytváme vodou, neuvedomujeme si, čo máme. Aká je to vzácnosť, že máme vodu, ktorú ale znečisťujeme tak, že o život prichádzajú stovky živočíchov. Že máme lesy, ktorým vďačíme nielen za ich krásu, ale aj za čerstvý vzduch. Neuvedomujeme si, aké bohatstvo vlastníme. Ale nie je to tak všade. V niektorých krajinách nie je samozrejmosťou to, čo si my ani nevšímame. Nedokážeme oceniť krásu a silu prírody, to že bez nej, by sme tu neboli. Správame sa ako páni sveta, no objaví sa neviditeľný nepriateľ, pred ktorým sa dokážeme len horko-ťažko ubrániť. Už dlho nás nepostihlo niečo, čo by nás donútilo zamyslieť sa a pre bezpečnosť nás a našich najbližších ostať doma, nechať planétu oddýchnuť si od nás a nášho sebeckého správania. Zem sa predsa točila aj bez nás. Nikdy neporuší vlastné pravidlá. Jediní, kto ich porušuje, sme my.

Aj keď nám príroda pripravila ťažký boj, dúfam, že keď sa raz toto všetko skončí, tak sa nevrátime späť do tých istých koľají, ale čas strávený v izolácii využijeme na zamyslenie sa a začneme si vážiť to, čo máme.

Vanda Výbošteková, 8.A

Svet naopak

Úvaha

Častokrát počúvam, že keď budem starý, svet bude naopak. Ja v duchu verím, že bude lepší. Svet naopak nastal, podľa mňa, teraz. Pozorujem súčasnú situáciu a pripomína mi auto. Ak fungujú všetky súčiastky, ide. Ak sa niektorá pokazí, nastáva problém.

Svet zostal naopak, nie je to v poriadku. Je plný paniky. Keby bol svet v rovnováhe, bolo by menej konfliktov.

Raz svet naopak skončí a svet bude buď lepší, alebo horší. To sa uvidí...

Adrián Béreš, 8.A

Svet naopak

Úvaha

Nedávno som začal chodiť na cyklistický chodník smerom do Zvolena v snahe odreagovať sa. Aj keď od vypuknutia pandémie prešlo už pár týždňov, stále som rozrušený z tejto situácie. Sadol som si na menší kopec a začal som premýšľať. Kam tento svet speje?

Veľakrát som uvažoval, ako svet vyzeral bez motorových vozidiel, betónových krabíc a asfaltových ciest? Je mi to jasné. Čisto. Niekedy si predstavujem: Žiadne domy, obchody, hluk, len nádhera zelene, lúka plná kvetov, šum drobných živočíchov. Zavriem oči a počúvam spev vtákov a šuchotanie listov. Všetko to prehluší zvuk áut a ruch ľudí v obchodoch. Kde sa podela všetka zeleň, tráva, rastliny, zvieratá? To sa asi nedozviem.

Takto to predsa byť nemusí. Dúfam, že si teraz uvedomíme, aká je cena nášho sebectva...

Adam Jankovský, 8.A

Najsebeckejší tvor

Úvaha

Dúfam, že každý z nás si dnes uvedomuje, aká je na Zemi situácia. Príroda nám doslova mizne pred očami. Hynú nevinné zvieratá. Najväčšie dočinenie v tejto kríze má ten najsebeckejší tvor. A to človek.

Ako všetci dobre vieme, ľudia už od úsvitu dejín potrebovali jedlo. To je pochopiteľné. Najprv si ho vypestovali a následne začali loviť. Človek svojím správaním pomaly ničí seba samého, len si to neuvedomuje. Ľudia sa sťažujú na znečistené životné prostredie a dávajú na jeho obnovu kopu peňazí. My všetci okrádame sami seba. Keby sme si zo zeme zdvihli našu plechovku alebo naše odpady, nemuselo by sa nič takého diať. Možno si to nevšímame, ale na svete nie je nikto, kto by nebol sebecký.

Človek ubližuje druhým, len aby uživil samého seba. Ľudia si neuvedomujú, ako sa musia cítiť zvieratá. Človek si myslí, že je nadradená bytosť oproti všetkým ostatným. Pritom všetky bytosti sú si rovné a každý život má rovnakú hodnotu.

Gregor Išteneš, 8.B

Naša Zem

Úvaha

Vesmír je nekonečný a asi len na planéte Zem je život. Prečo si potom našu planétu nechránime? Prečo je taká znečistená? Naša planéta je zamorená odpadom, jedovatými odpadmi. Priemyselné chemikálie, pesticídy a hnojivá používané v poľnohospodárstve sa splavujú do riek, do morí a oceánov, kde sa tvoria baktérie. Potom zomrie mnoho rýb a objavia sa nové ochorenia. A toto je len jeden z problémov našej planéty.

Rôzne plyny z továrenských komínov a dopravných prostriedkov, ktoré vypúšťame do ovzdušia, sú hlavným zdrojom znečistenia vzduchu. Potom vznikajú kyslé dažde, ktoré ničia prírodu na Zemi. Ozónová vrstva nás chráni pred škodlivými slnečnými lúčmi, ale teraz sa v nej tvoria diery a Zem sa postupne ohrieva. Nie je to dôvod na záchranu? Je potrebné tejto planéte pomôcť. Naše životné prostredie je už tak zamorené, že je veľmi ťažké toto znečistenie odstrániť. Preto štáty vydávajú zákony na ochranu životného prostredia, aby toto znečisťovanie nepokračovalo.

Každý občan planéty však môže pomôcť. V dnešnej dobe nás ničí vírus, ktorý sa snažíme zastaviť tým, že budeme nosiť rúško alebo nebudeme s inými osobami. Ale treba pomáhať aj tak, že začneme triediť odpad, aby sme ho mohli recyklovať, budeme šetriť elektrickou energiou a nebudeme odhadzovať odpadky do prírody. Týmto pomôžeme udržať planétu Zem zdravšou a krajšou.

Adrián Taufer, 8.B

Príroda okolo nás

Úvaha

Tým, že sa príroda podvolila ľudom, spáchala atentát sama na seba. (Emil Cioran)

Príroda a ekológia. O týchto témach často počúvam v médiách. Sú vzájomne prepojené. Ekológia definuje vzťahy medzi organizmami a prírodou. Ale čo je vlastne EKO, ako sa ľudia správajú k prírode ?

Ľudia chodia do prírody v každom ročnom období. Podobne aj naša rodina. V každom ročnom období má príroda svoje čaro, ale človek sa aj tak k nej správa neľudsky. Ako len dokážu ľudia prírode škodiť... Nelegálne vypiľujú lesy, vypaľujú lúky a pasienky a často to končí likvidáciou lesov. V letnom období a počas prázdnin rodiny chodia na turistiku. Veľa rodín spája turistiku s ochranou prírody: Zbierajú odpadky a rôzne nečistoty. Tým, že sa príroda znečisťuje, odráža sa aj na zdraví ľudí. Do zeme sa dostáva veľa škodlivých chemikálií, konzumujeme nezdravé potraviny. Továrne a výfukové plyny ničia ovzdušie, ktoré musíme dýchať. Na týchto príkladoch vidím zodpovednosť, ale aj ľahostajnosť ľudí.

Prial by som si, aby ľudia svojím myslením, správaním napomáhali ekológii. Preto, ak chceme zdravo žiť, vážme si ju.

Matej Jakuba, 8.B

Svet naopak

Úvaha

Od konca roku 2019 je na svete nový druh nákazy s názvom Koronavírus. Väčšina ľudí tvrdí, že svet je naopak. Podľa mňa bol svet naopak posledných 100 rokov.

Planéta bola kompletne znečistená. Zdravú zeleninu sme si nevedeli vypestovať ani doma, lebo na ňu padali škodlivé látky z lietadiel. Dnes, keď sa pozriem na oblohu, tak je úplne čistá. Voda v Benátkach je priam číra. Ani na cestách nie je toľko áut ako predtým, ľudia sa presúvajú menej. Do potravín chodia len vtedy, keď je to už nevyhnutné. Ľudia sa nemotajú bezhlavo po obchodných centrách, ale trávia doma čas so svojou rodinou. Nechodia do kina, ale veľa ľudí začalo chodiť na prechádzky do prírody. Aj keď sú obchody vykúpené, ľudia si navzájom pomáhajú. Veľa žien začalo piecť doma chlieb. Myslím, že ľudia sú oveľa ochotnejší navzájom si pomáhať. Rešpektujú zdravie svoje aj zdravie iných. Dalo by sa povedať, že aj v tomto prípade platí, že všetko zlé je na niečo dobré. Zmenilo to ľudí, ale svet to vrátilo do normálu. Príroda sa očistí.

Keď táto epidémia skončí ľudia budú k sebe milší a svet sa, dúfam, nevráti do starých koľají. Planéta si potrebuje oddýchnuť. Zaslúži si to? Podľa mňa určite áno.

Jakub Dina, 8.B

Svet naopak

Úvaha

Myslím si že Koronavírus je už určite známy po celom svete. Niektoré miesta sú postihnuté menej, no niektoré až príliš.

Nájdu sa medzi nami určite aj takí, čo pravidlá domácej karantény a styku s ľuďmi porušujú a tým robia zle nielen sebe, ale škodia aj ostatným, pretože ak chorobu dostane jeden z členov rodiny, tak je viac než pravdepodobne, že to chytia aj ostatní. Vopred si myslím, že sú aj ľudia, ktorí dbajú na ostatných a pomáhajú dôchodcom a zraniteľným. Podľa mňa niektorí ľudia robia zbytočnú paniku medzi sebou a ľudia, ktorí ju vyvolávajú, by sa mali spamätať. Narážam na tých, ktorí píšu nezmysly na sociálnych sieťach na internete. Robia rozruch.

Ale som aj trochu rad, že tato pandémia prišla. Vídam častejšie ľudí v pohybe. Kedysi vysedávali za počítačmi, no teraz cvičia a žijú zdravo.

Sebastián Harcek, 8.B

SVET NAOPAK

Úvaha

„A predsa sa točí," povedal raz Galileo Galilei. Naša Zem je poklad, ktorý si ničíme a najmä kvôli tomu, že všetci ľudia to robia s čistým svedomím. No nikdy nám nenapadlo, že raz si ju môžeme zničiť nadobro a už nič nám nepomôže.

Musíme si už konečne uvedomiť, ako sme na tom zle. Začať premýšľať nad tým, čo všetko sme spôsobili. Vypílené lesy, ulice preplnené autami, odpadky na brehoch riek. V predchádzajúcich rokoch nás nezastavili ani požiare, ktoré spálili pľúca Zeme a roztápajúce ľadovce. Zem sa bráni. A možno aj preto nám poslala Koronavírus.

Teraz sa pozrieme na oblohu a nevidíme žiadne lietadlá. Ulice sú prázdne, skoro žiadne autá, žiadne stretnutia, nákupné centrá, vlaky, školy. A za toto všetko si môžeme sami. Prečo si ničíme to, čo je pre náš život tak dôležité?

Je to také krásne, keď sa môžeme pozerať na hviezdy, počúvať šum lístia v lese. Nechať sa unášať štebotom vtáčikov, žblnkaním riek a potokov. Cítiť na líčkach šteklenie jemných slnečných lúčov. Na lúke natrhať kvietky a upliesť z nich venček. Toto všetko je úžasné, tak nechápem prečo si ničíme našu Zem. Pozrite sa, ako je na tom Zem. Teraz sa cítite lepšie?

Skúsme aspoň, nejako prispieť k tomu, aby sa naša Zem točila okolo Slnka ešte veľa rokov. Pretože Zem je to, čo máme všetci spoločné. Chráňme si ju!

Alexandra Kapustová, 8.B

SVET NAOPAK

Úvaha

Dnešný svet je celý naopak. Veľa ľudí si už stihlo všimnúť, čo sa deje vo svete, každý z nás vie, že táto situácia, ktorú prežívame, je veľmi náročná nielen pre nás, ale aj pre ľudí, ktorých postihol tento vírus. Áno, hovorím o Koronavíruse. Je to vírus, ktorý nakazil takmer 1,2 milióna ľudí.

Veľa ľudí berie túto situáciu na ľahkú váhu. Podľa môjho názoru je to najhoršie, čo môžu ľudia v tejto ťažkej situácii urobiť. Som si istá, že mnoho ľudí by s mojím názorom súhlasilo. Ja ako maloletá tiež vnímam túto situáciu a viem vám s istotou povedať, že tento počet nakazených nie je ani zďaleka konečný. Viem, že mnohí z vás potrebujú pomoc či už z obyčajným nákupom potravín, drogérie, liekov, ale aj s rúškami. V niektorých mestách sa stretlo pár dobrých ľudí a začali rúška vyrábať. Viem, že to nie je ľahké, ale treba aby sme si pomáhali. Mnohí ľudia si ešte neuvedomujú aká je vážnosť tejto situácie. Ja vám to poviem jednoducho: Je veľmi vážna. Denne sa nakazí týmto vírusom niekoľko tisícok ľudí. Veľa prípadov sa potvrdilo v karanténnych centrách, ale niektoré môžu byť spôsobené aj tým, že mnohí ľudia nenosia rúška a tvária sa, ako keby sa nič nedialo. Presne pre toto si myslím, že by sa opatrenia mali viac sprísniť.

Som si toho vedomá, že niektorí ľudia sa nestotožňujú s mojimi názormi, ale toto si o tejto situácii myslím. Ľudia, ktorí si myslia, že to za chvíľu prejde sú naivní. No najviac, čo ma na tejto situácii mrzí, je to, že veľa ľudí to berie na ľahkú váhu, a tak zvyšujú riziko nákazy u starších ľudí.

Magdaléna Šimonová, 8.B

Svet naopak
(Koronavírus)

V poslednej dobe je okrem politických predvolebných prekáračiek v malinkej krajine v srdci Európy témou číslo jeden skutočný celosvetový zabijak s menom Koronavírus. Tento zákerný zabijak dávno nie je iba lokálnou záležitosťou Číny.

V posledných týždňoch každý vraví len o tom, ako by sme mali zostať doma. Podľa mňa to zmysel dáva. Lebo ako raz povedal jeden múdry človek: ,, Keď nechceš umrieť na vírus, tak nechoď von a zostaň doma.“ Ani nemusíte vedieť a COVID–19 môže byť vo vašom tele. Ako je to možné, že o tom neviete? Existuje na to jednoduchá odpoveď – ste imúnni. A aj keď ste síce imúnni, tak keď pôjdete von, môžete niekoho nakaziť. Ja mám na Koronavírus dve vysvetlenia. Podľa môjho názoru chce vírus spoznať a precestovať celý svet. Podľa tej dospelejšej stránky chce vírus zastaviť znečisťovanie našej planéty, prečistiť vzduch a vrátiť všetko tak, ako bolo kedysi. Veď vznikli obrázky o tom, ako to vyzeralo v Číne pred rokom a ako to tam vyzerá teraz. A preto by sme mali byť v budúcnosti obozretnejší a nemali by sme sa ničoho báť, pretože je iba jeden druh nákazy, ktorý sa šíri rýchlejšie než vírus a to je strach.

Ja a moja rodina, všetci zostávame doma. Podľa mňa prišiel konečne čas aj na to, aby sme mohli byť všetci spolu a zdraví. To je teraz to najdôležitejšie...

Sofia Urdová, 8.B

Životné prostredie

Úvaha

Všade sa spomína životné prostredie, ale čo to vlastne je? Je to príroda okolo nás, alebo mestá a budovy postavené človekom?

Ja si myslím, že to hlavné, čo vystihuje životné prostredie, je príroda. Pretože príroda je to, čo nás živí. Príroda je tá, ktorá nám poskytuje svoje krásy a silu. Mali by sme jej byť vďační. Posledné mesiace som uvažoval, kto dal moc prírode alebo skôr - kto ju stvoril. Veď to tu nemohlo vzniknúť len tak, jedným veľkým výbuchom. Niekto to predsa musel iniciovať. Aký zmysel by mala potom naša existencia. Niekde som započul, že ani najväčší vedci sveta ako je napríklad Francis S. Collins nevylučujú Boha zo stvorenia sveta. Francis S. Collins je popredný svetový genetik a riaditeľ Národného ústavu zdravia (biomedicínsky výskum). Viedol medzinárodný tím, ktorý zostrojil mapu ľudského genómu. Prikláňam sa k tomu, že by sme mali byť vďační Bohu za prírodu. Príroda funguje aj bez ľudí. Sme len jej súčasťou. Mali by sme sa tak aj správať. To, že vieme využívať mozog lepšie ako zvieratá, je len dar. Dar, ktorý musíme využívať. Využívať ho v prospech okolia, nie v prospech nás. Som znechutený z neváženia si vecí, čo máme. Máme si ich vážiť a starať sa.

Áno, každý s tým bojuje, aj ja. Častokrát si neuvedomujem, ako zarmucujem rodičov svojim ľahostajným postojom k veciam, ktoré mám. Ale musíme sa snažiť a pracovať na našich charakteroch. Aj na našich postojoch. Veď čo chceme odovzdať svojim deťom? Zničenú a vyčerpanú planétu. Aby sa oni potom trápili, keď tu nebudeme? Učme sa od starších ľudí, aby sme si vážili veci aspoň tak ako oni.

Daniel Terem, 8.B

Koronavírus

Úvaha

Hlavná témy dnešného dňa je Koronavírus. Každý deň počúvame v médiách počet nakazených, vyliečených a usmrtených. Tento vírus pohltil celý svet.

Najväčším epicentrom vírusu je Čína, Taliansko a Španielsko. Náš štát je vďaka prísnym opatreniam na chvoste rebríčka. Vzhľadom na to, že tento vírus je smrteľný, chránime sa pred ním rúškami, rukavicami a dvojmetrovými odstupmi. Keď nemusíme, nenavštevujeme miesta, kde sa nachádza veľa ľudí, dokonca ani našich najbližších. Ľudia si povinne umývajú ruky, nechytajú si tvár a dodržujú hygienické návyky.

Aby sme zabránili šíreniu, ochraňujeme ľudí nad 65 rokov, ľudí so zníženou imunitou a vážne chorých. Je to ťažké obdobie pre všetkých a heslo dňa je ZOSTAŤ DOMA.

Sarah Hevessyová, 8.B

Svet naopak

Úvaha

Životné prostredie je všade okolo nás a hovorí sa o ňom čoraz častejšie. Životným prostredím voláme krajinu, v ktorej žijú živé organizmy, teda aj človek. Človek pôsobí na životné prostredie a naopak, životné prostredie vplýva na človeka.

Napomôcť môže každý jeden človek, teda aj ja. Viete ako? Neplytvať zbytočne vodou. Toto je asi najsilnejšia motivácia ľudí k šetreniu. Ak budú šetriť, odrazí sa to veľmi pozitívne na ich financiách, ktoré sú pre dnešných ľudí často dôležitejšie ako životné prostredie. Ak sa každý jeden obyvateľ Zeme zamyslí nad svojím správaním, budeme žiť v čistom a zdravom prostredí, vyhovujúcom nám i našej planéte. Životné prostredie si musíme chrániť. Jeden múdry človek povedal: „Keď človek získa z prírody všetko, vtedy umiera."

V našej škole tiež podporujeme zdravé životné prostredie. Vytvorili sme si ZELENÚ ŠKOLU. V každej triede máme nádoby na plast, papier a zmiešaný odpad. Cieľom ochrany životného prostredia je zdravé, pekné a čisté životné prostredie. Je to pre naše dobro, dobro našich potomkov, ale aj dobro pre prírodu.

Sofia Letríková, 8.B

Domov

Úvaha

Slovo domov vyslovíme denne aj stokrát. Znie nám celkom obyčajne. Niekedy sa ani nezamyslíme nad tým, aký má pre nás hlbší význam.

Domov je pre nás miestom, kde sa stále vraciame. Dáva nám pocit istoty, bezpečia no i rodinnej pohody. Je to akési miesto, z ktorého keď raz vyplávam, hocikedy sa môžem vrátiť späť. Nikdy ma neodmietne. Pri slovíčku domov ma ako prvé napadne moja izba. Okrem rôznych obrázkov, ktoré mám polepené po skrinkách, tu mám svoje súkromie. No nie sú to len štyri steny, ale aj izby, v ktorých sa dennodenne stretávame s rodičmi aj súrodencami. Či už je to obývačka, v ktorej sa rozprávame o problémoch, zážitkoch, ktoré sme prežili, alebo jedálenský stôl, pri ktorom spoločne obedujeme. Domov však nie je len miesto na zábavu, prácu a oddych. Domovom je pre nás aj naša rodina. Nielen rodičia a súrodenci, ale aj starí rodičia a ďalší príbuzní. Spolu sa stretávame pri rôznych oslavách, svadbách alebo pohreboch. Mama mi pomáha prekonať ťažké chvíle a otec mi poradí, ak mám nejaký problém. Domov pre mňa neznamená len strechu nad hlavou, ale oporu, ktorú nachádzam v rodičoch. Niekedy je síce ťažké s nimi vychádzať, ale inokedy spolu trávime naozaj krásne chvíle, plné smiechu a zábavy.

To je život. Nie je vždy jednoduchý. Prináša nám dobré, ale i zlé udalosti. Práve domov je miestom, ktoré mi pomáha na to zlé zabudnúť a tešiť sa z toho pekného.

Jakub Halama, 8.B

Svet naopak

Úvaha

Svet je momentálne celý naopak. Ešte pred šiestimi týždňami som slobodne lyžoval na Kubínskej Holi a nič ma netrápilo. Vedľa nás sa rozkrikovala temperamentná Talianka v dlhom kabáte. O víruse zvanom korona som už počul a vedel som, že sa začal rozmáhať v Taliansku, ale bolo to tak vzdialené, že vtedy sme si len zo srandy pomysleli, poďme od nej preč, v Taliansku je koronavírus. Ale teraz už nič nie je sranda. Teraz je svet naopak.

Kedysi sme sa mohli len tak slobodne ísť prejsť do prírody s kamarátmi, s rodinnými známymi a robili sme to často. Hocikedy sme mohli nakupovať. Teraz v priebehu pár dní sa svet zmenil tak neuveriteľne, že nesmieme vychádzať z domu bez ochranného rúška na tvári a nesmieme vychádzať, ak na to nemáme dôvod. Kiná a obchodné centrá sú zatvorené a nemôžme sa ani stretávať s kamarátmi. Všetci sme uzavretí doma, v bezpečí. Nemôžeme ani cestovať do iných krajín, spoznávať nepoznané, ochutnať chute cudziny. Je to zrazu tak vzdialené a nedosiahnuteľné, že si ani neviem predstaviť, kedy sa to všetko skončí a či sa vôbec niekam ešte dostaneme. Všetko je naopak, ani do školy nechodíme. Učíme sa z domu, máme teda samoštúdium. Je to pre nás všetkých výzva. Aj pre učiteľov, aj pre žiakov. Čo sa týka vzťahov, ľudia sa boja druhých ľudí a držia si odstup, celé je to zvláštne. Nik nikomu už ani ruku radšej nepodá. Celé mi to pripadá ako z amerického filmu. Len netušíme, kedy zazvoní zvonec a tejto doby bude už koniec. Dočkáme sa ho? Stále rozmýšľam, že toto celé musí mať nejaký zmysel. Niekto tam hore, to má určite naplánované a má svoj zámer. Chce nás niečo naučiť alebo len potrestať?

Uvažoval som nad tým, že toto celé prežívame, aby si ľudia začali vážiť život a to, čo majú, pretože asi nám bolo už príliš dobre a všetko sme brali ako samozrejmosť a všetko sme mali na dosah.

Napriek svetu naopak sa príroda tomu zjavne teší . V Benátkach sa tak vyčistila voda, že vidno na dno kanálov a nad Čínou sa vyčistilo nebo. V Tibete dokonca ľudia po tridsiatich rokoch vidia Himaláje aj z diaľky. Ako keby si to príroda s ľudstvom vybavila a dala mu príručku. Tak teda je otázne či je naopak svet, alebo bolo naopak zmýšľanie ľudí.

Lukáš Soukup, 8.B

Znečisťovanie prírody

Úvaha

Je naša planéta už veľmi znečistená? Je nutné, aby som priložila ruku k dielu aj ja? Áno, je. Téma životné prostredie vám príde už možno aj otravná a veľakrát rozoberaná. Ale, myslím si, že múdri ľudia vedia, o čo rozprávajú.

Požiare, záplavy, zmeny v počasí..... Toto všetko je dôsledkom znečistenia prírody. Predstav si, že ideš po lese, po meste alebo po ulici. Máš v ruke odpadky. Počkáš si, až prídeš ku košu alebo to hodíš na zem, lebo si povieš, že to je len jedna vec a že to nikoho nezabije? A čo keď si toto povie každý? Potom by bola naša planéta v katastrofálnom stave. Nehovorím, že každý berie tému recyklovanie a ekológia na ľahkú váhu! Sú tu aj poriadni ľudia. Ale to skôr tí neporiadni by sa mali nad sebou zamyslieť. Samozrejme, dnes tu nechcem rozoberať témy o unikajúcom slnečnom žiarení a jadrovej problematike.

Prečo sa asi dejú prírodné katastrofy? Príroda plače a žiada o zmenu. Poslúchneme ju? Budeme bojovať za čistejšiu prírodu a bezpečnejší život? Podľa mňa by sme mali. Zamyslime sa!

Emma Mašurová, 8.B